

SLADKÝ ŽIVOT

A romantic couple embracing in a garden. The man is wearing a light blue shirt and a dark tie, and the woman is wearing a light-colored, patterned dress. They are standing in front of a building with white columns. There are red roses in the foreground and a tree with pink blossoms in the background.

Julia Jamesová
Perla
v Karibiku

JULIA JAMESOVÁ

PERLA V KARIBIKU

PŘEKLAD

ZUZANA RATTUSOVÁ

Milá čtenářko,

*koukám se na názvy příběhů v edicích Sladký život a Sladký život Duo a nemůžu si pomoci, abych ne-
uvažoval nad mocí slov. Každý to samozřejmě může
cítit jinak – každý jsme totiž jiný –, ale ve mně slova,
slovní spojení „den a noc“, „slunce v poušti“, „oceán
vášně“, „perla“, „Karibik“ vyvolávají představu
dlouhých žhavých večerů s rudým vínem a zpěvem
cikád a ještě delších a žhavějších nocí, kdy se toho
moc nenaspí... a ráno jsou pomuchlaná prostěrad-
la...*

*Jasně, mnohem více je v životě večerů s flanelo-
vou noční košilí a hrníčkem kakaa na dobrou noc...
a třeba s pěknou knížkou...*

A víte co? Vždyť ono to jde (aspoň trochu) spojit.

*Takže si – když tedy zrovna nemáte možnost ně-
čeho onačejšího – užijte žhavých dnů a nocí plných
perel z oceánů vášní klidně i v tom teplém pyžamu
(je přece leden!) a s tím kakaem. A s některou z mých
knížek.*

A pochopitelně po celý rok...

... s láskou

Váš Harlequin

Julia Jamesová

PERLA V KARIBIKU

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Painted the other Woman

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of Harlequin (UK) Limited, 2012

Překlad:
Zuzana Rattusová

Odpovědný redaktor:
Jiří Chodil

© 2012 by Julia James
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2025 (Perla v Karibiku: 2014 by Harlequin Polska sp. z o.o.)
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, živými či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život DUO jsou ochranné známky,
jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly
použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa
info@harpercollins.pl
www.harpercollins.pl
www.harpercollins.cz

ISBN: 978-83-291-1249-9 (EPUB)
ISBN: 978-83-291-1250-5 (MOBI)
ISBN: 978-83-291-1251-2 (PDF)

PROLOG

Když muž sedící naproti otevřel útlé pouzdro, které právě vyndal z kapsy saka, Marisa tiše vydechla.

„Pro tebe,“ prohlásil s něžným výrazem, když k ní kazetu přisunul. „Chci, abys to měla.“

Marisa na něj pohlédla. Očividně potěšená lehce přejela prsty po kamenech, lesknoucích se ve světle svící.

„Nádhera!“ vydechla, ale pak se jí v očích objevil znepokojený výraz. „Ale víš určitě...“

„Ano, naprosto,“ přikývl hlavou rozhodně.

Marisa pouzdro zvedla. Váhavě přiklopila víčko a pohlédla na muže, který podal tak úžasný důkaz, jak moc mu na ní záleží. Uložila krabičku se šperkem do kabelky, nádherné značkové práce z jemné kůže, další známce toho, co pro něj znamená. Pak k muži znovu zvedla zrak.

Měla oči jen pro něj. Vůbec nevnímala pána středního věku, večerícího samotného o několik stolů dál, jenž s tváří ve stínu psal zprávu na mobilním telefonu.

Když byl teď v Marisině světě Ian, nevěnovala pohled ani myšlenky nikomu jinému. Od jejich prvního setkání až do tohoto vzácného okamžiku se jí naprosto změnil život. Ještě pořád ji to překvapovalo. Když se před pár měsíci ocitla v Londýně, neměla nejmenší tušení, že se jí povede úplně jinak. Pochopitelně měla

sny, ambice a cíle, ale stále ji udivovalo, že se skutečně naplnily. Ztělesňoval je překvapivě pohledný muž naproti ní, který ji zbožně pozoroval.

Kdybych se jen nemusela skrývat v koutech Ianova života, kousla se lehce do rtu. Nechoulila se před krutým světem jako ostudné tajemství...

Marisa věděla, že by ji přesně takhle vnímali. Musela se schovávat a zůstat neodhalená. Mohli se vídat pouze na místech, kam Ian obvykle nezavítal, kde ho nevidali a neznali. Kde nemohl potkat někoho, kdo by se zeptal, s kým večerí. Někoho, kdo by znal jeho i Evu...

Eva...

Její jméno znělo Marise hlavou. Pronásledovalo ji jako duch, kterého nelze vymýtit. Pohled měla plný emocí.

Kdyby jen Eva nebyla tím, kým je, pomyslela si zoufale a dojetí vzrostlo, když bezmocně pohlédla přes stůl na pěknou usměvavou tvář naproti. Kéž by Eva nebyla Ianova manželka...

PRVNÍ KAPITOLA

Athan Teodarkis přešel očima fotografie rozprostřené na stole, stáhl ústa do tuhé čárky a ovládl ho vztek.

Takže to začalo! Přesně, jak se bál od začátku. Od chvíle, kdy mu sestra Eva řekla, koho miluje...

Znovu pocítil bodnutí zlosti a musel si uvolnit napětím ztuhlá ramena a záda. Pak se opřel v drahém koženém křesle za mahagonovým stolem své kanceláře. Panoramatický výhled na střed města za ohromným prostorem cenného koberce v londýnském ústředí společnosti Teodarkis International vůbec nevnímal.

Přísným pohledem studoval fotografie. Ačkoli byly snímky pořízené mobilním telefonem a ze šesti metrů, byly nevyvratitelným důkazem. Zachycovaly chlapecky pěknou tvář Iana Randalla, hledící oddaně na ženu naproti.

Částečně ho Athan chápal. Byla skutečně krásná. Měla jemnou pleť, dokonalé rysy, plné rty, drobný nos a jasně modré oči. Světlé vlasy jí spadaly po stranách tváře jako vodopád. Žádný div, že blázna sedícího proti ní uchvátila...

Dalo se to vlastně čekat, napadlo ho. Od samého počátku jsem se bál, že je Ian Randall nespolehlivý požitkář a rozený záletník jako jeho otec.

Martin Randall byl nechvalně známý sukničkář.

Svedl každou přitažlivou ženu, která se před ním mihla... a uspokojoval s ní neutuchající žádost, dokud se neobjevila další. Pak stávající flirt ukončil a vrhl se do nového. Stále dokola...

Athanovi zkroutil ústa odpor a pohrdání. Kdyby byl tušil, že bude Martinův syn takový, tak by Evu od sňatku odradil.

Měl jsem svatbu zastavit, ale nedal jsem na pochyby a jednal proti instinktům. A teď je to tady. Pravda se ukázala. Ian není o nic lepší než otec. Nemravný chlípník a nevěrník...

Athan zlostně vstal. Uchopil neškodně vypadající žlutohnědou složku, bohužel dostatečně výbušnou, aby rozmetala Ianovo manželství. Uvažoval, zda ji nemá schovat na později.

Kam až záletník zajde? Určitě milenku usadil v luxusním apartmá. Podle modelového kostýmu a právě upraveného účesu z jeho velkorysosti těžila, o diamantovém náhrdelníku, který od něj přijala, ani nemluvě... ale splácela mu už štědrost?

Athan stáhl ústa. Ian měl v obličeji vyloženě otrocký výraz. Byl do dívky očividně blázen. Netvářil se jako lascivní proutník, spíš se zdálo, že prostě nedokázal odolat ženě, které mohl předvést bohatství... nemůže jí ale věnovat moc času.

V tom viděl Athan důvod k optimismu. Zprávy z pozorování taky neukázaly, že by ji navštěvoval v luxusním apartmá nebo bral do hotelů. Zatím trávili čas v restauracích na odlehlých místech a jediným viditelným náznakem záletů byl jeho oddaný výraz...

Athanovi se ale v popředí mozku jako závaží tyčila otázka, jestli ho dokáže zarazit na začátku a zasáhnout včas. Měl by něco udělat. Nemá na vybranou. Zodpovědnost leží na něm. Kdyby bylo od začátku po jeho a vyjádřil se proti Evině manželství s Ianem Randallem, nemusel teď čelit téhle zapeklité situaci.

Měl poslechnout instinkt a sňatek zarazit, i když věděl, že by to Evě zlomilo srdce. Jak jí ale bude, až zjistí, co Ian provedl?

Athanova tvář potemněla. Věděl přesně, co by ji postihlo, kdyby její manžel kráčel stejně proklatou cestou, na kterou se tak sobecky a lehkovážně vydal jeho otec. Eva by skončila stejně jako Ianova nešťastná a utrápená matka.

Athan vyrůstal s vědomím, jak nešťastné manželství má Sheila Randallová s Ianovým otcem Martinem. Sheila byla matčinou nejlepší kamarádkou už od ukončení školy ve Švýcarsku, a když bolestně prozřela, svěřovala zoufalství nad manželovými způsoby do uší Athanovy matky.

„Chudák Sheila,“ říkávala, zatímco dělala, co mohla, aby nejlepší kamarádku utěšila a ulevila jí po telefonu nebo během vzájemných návštěv v Londýně a Aténách.

Matka věnovala podle Athana neskutečné množství času, aby otírala Sheile Randallové slzy, navzdory jeho přesvědčení, že by se měla raději rozvést. Sheila byla ovšem podle všeho snílek a navzdory důkazům stále doufala, že si její muž jednoho dne uvědomí, že ho doopravdy miluje jedině ona, a konečně přestane se zálety. V té nepravděpodobné naději ji podporovala Athanova stejně romanticky založená matka... a její dcera Eva sklon snít zdědila. V tom spočívalo jádro jeho strachu o sestru.

Jeho matka zažila naplno nenapravitelný styl Martina Randalla během jedné z návštěv u kamarádky, když málem přivodil konec jejímu vlastnímu manželství i přátelství se Sheilou. Martin nedokázal odolat pokušení a klesl tak nízko, že se terčem jeho zhoubné pozornosti stala nejlepší přítelkyně vlastní ženy. Athan si pamatoval, že Martinův pokus matku svést vyvolal strašlivou hádku v obou rodinách. Jeho

matku pak stálo veškeré síly, aby přesvědčila manžela, že Martinovy neustávající neodbytné návrhy nežádala ani nevířala. A musela o tomtéž téměř stejně dlouho ujišťovat i Sheilu...

Athana naplnila tíseň. Muži jako Martin Randall vyvolávali všude kolem jenom potíže, trápení a starosti. Málem se mu podařilo zničit rodičům manželství, a jestli je syn po něm, mohl by působit okolí stejně potíže...

Jenže já takové škody Iana způsobit nenechám, pomyslel si. Ani náhodou. Ian ani omylem nezopakuje otcovy ohavné činy, a on by ho měl hned v začátcích zarazit. Za jakoukoli cenu...

Uniklo mu hněvivé zachrptění. Kéž by Eva nebyla provdaná za syna Martina Randalla! Kdyby ho prohlédla tak jako on. Jenže Ian ji nebezpečně lehce okouznil... tak jako oklamal i vlastní matku Sheilu.

Ian Randall vyrostl jako matčin miláček. Rozmazlovala ho a hýčkala, zvláště po otcově předčasné smrti. Pohledný a sebejistý, že dokáže omámit ženy, už jako mladík nadělal v okolí hotovou paseku.

Athanův výraz potemněl. Kdyby byl tušil, jak nebezpečně Iana zhýčkala slepě milující matka, nikdy by Evě nedovolil, aby se k němu přiblížila. Když jim ale tragicky zemřela matka, sestře bylo pouhých osmnáct. Dva roky před tím přišli kvůli infarktu o otce, takže mu připadalo jako požehnání Sheilino upřímné pozvání, aby s nimi Eva žila v Londýně.

Athan musel naplno převzít po otci firmu a byl neustále zavalený prací, navíc jeho staromládenecké doupě v Aténách nepředstavovalo vhodné bydlení pro sotva odrostlé děvče. Také Evu nemohl nechat žít samotnou v rodinném sídle jen s personálem, takže mu připadal mnohem lepší přesun do Londýna za matčinou nejlepší přítelkyní.

Vyměnila školu za londýnskou univerzitu a získala

v Sheile náhradní matku, která ji vzala pod ochranná křídla. Právě ovdovělá Sheila zase nabyla nevlastní dceru, které mohla věnovat maximální pozornost... a jak se ukázalo, získala i snachu. Eva se totiž po uši zamilovala do jejího pohledného syna a provdala se za něj.

Athan netušil, proč Ian Randall při zálibě v záletech reagoval na Evinu otevřenou vášeň horlivým návrhem ke sňatku, tušil ale cosi temného. Nebyl snad Evu schopný bez nabídky manželství dostat do postele? Nebo ho tolik vábilo přiženit se do pohádkově bohaté rodiny Teodarkisových?

Athan byl ale jediný, kdo ho podezíral. Eva s romantikou v očích ani Sheila Randallová zaslepená mateřskou láskou jeho strach nesdílely. Tváří v tvář k sestřinu extázi štěstí dal nakonec s hlubokým sebezapřením souhlas ke sňatku, ale nepožehnal jim. Nachystal také Ianovi hezké místo ve firmě. Částečně chtěl udělat radost Evě, ale taky švagra z těsné blízkosti pozorovat a jakékoli slabiny v jeho masce odhalit.

Dva roky se však zdálo, že Ian kráčí správnou cestou. Ve všech směrech působil jako oddaný manžel. Teď se ale nejspíš ukázala jeho pravá povaha. Důkazy hovořily jasně. Ian se potají stýkal s krásnou blondýnou, které věnoval diamanty a usadil ji v luxusním apartmá. V další fázi ji v hnízdečku lásky jistě navštíví... a dlouho obávaná nevěra začne.

Athan se neklidně zavrtěl v koženém křesle. Nechtěl milovanou sestru vidět proměněnou na vzlykající uzlíček neštěstí, jakým se během manželství stala matčina přítelkyně. Musí Iana nějak zarazit, protože rozhodně nechce, aby Eva marně doufala, že se muž, kterého tak nerozvážně miluje, vrátí na pravou cestu. Jenže jak?

Mohl by sice tomu bídákovi přednést důkazy, ale

Ian by se ze všeho nejspíš pokusil vykroutit. Zatím mu vyloženou nevěru nedokáže a on by určitě našel způsob jak blondýnku vysvětlit. A kdyby ukázal fotografie Evě, došlo by na nejhorší, protože by jí zlomil srdce důkazem manželovy zrady. To udělat nechtěl, jestli se tomu dalo vyhnout.

Může důkazy použít, ale zatím nemusí. Mohl by dát Ianovi možnost, aby nešel ve stopách otce. Jedinou šanci. Kdyby se mu podařilo zatrhnout románek v zárodku, odvést Ianovu pozornost, pak by se možná ukázal jako dobrý manžel... ale kdyby selhal podruhé, pak by byl nemilosrdný. Otázka zní, jak Ianovi poskytnout laskavost a zabránit mu v nevěře s krásnou blondýnou, změnil se Athanův sklíčený výraz v dobytelský a v očích mu temně zahorelo.

Spojeními mezi nervovými buňkami projela energie a nastoupila chladná logika. Tohle vyžadovalo taktiku. Ian by si podle všeho rád s blondýnou začal a ona se podle snímků zdála stejně chtivá. Ať už ji pohání Ianova štědrost, vzhled zlatého hochy nebo svůdný šarm, očividně jí učaroval. Z Ianovy strany by stačila jen trocha snahy, aby ji dostal do postele, ledaže by...

Athanovou myslí se mihly temné a bezcitné myšlenky. Na nevěru musí být dva. Svůdce a svolná milenka... ale co když žádostivá dáma přestane mít zájem? Co když Ian Randall nebude jediný dobře vypadající movitý ctitel na obzoru? Co když se na scéně objeví konkurent? Přestane Ian...

Úvahy se mu v hlavě splétaly a rozplétaly jako had. Athan cítil, jak se mu konečně uvolňují stažené svaly. Poprvé od chvíle, kdy roztrhl obálku, ze které se před něj vysypaly zpropadené fotografie. Mysl mu uháněla vpřed a zkoušela zhodnotit, zda by nápad zabral. Odpovědí bylo hlasité a jasné ano. Iana prostě

nahradí někdo jiný. Někdo bohatý, kdo dovede získat krásné ženy...

Chvilku váhal, jestli si s tím dokáže poradit. Děvče muselo být do Iana vážně zakoukané, protože mělo ve tváři stejně oddaný výraz.

Pak odsunul pochybnosti stranou. Jestli ho miluje, pak jí coby rival prokáže opravdovou laskavost. Dlouho by stejně nemohla být v lásce k ženatému muži šťastná...

Ztuhle se usmál. Jestli jeho plán zabere, nepostihne Evu nevyhnutelná bolest.

Vrátil se očima k fotografii před sebou. Dívka byla vážně překrásná...

Dokáže to ale? Může svést ženu jen proto, aby ji oddělil od ženatého muže? Není to příliš chladnokrevné? Navazoval vztahy, ale nikdy z takového důvodu.

Nehodlám ji ranit ani zničit, kroužily mu hlavou myšlenky, jak hledal ospravedlnění takového činu. Nechci jí ublížit. Potřebuju ji jen dostat od Iana, se kterým zkrátka nesmí být.

Logika byla jasná a nezvratná. Přesto měl stále ustaraný výraz. Když seděl za stolem, zdálo se strašně jednoduché uvést do chodu intriky a machinace, aby zkusil zachránit sestřino manželství. Jak se ale bude cítit, když nastane čas akci provést?

Znovu přehlédl dokonale oválnou tvář, nebesky modré oči a ladnou křivku něžných úst... a tak jako předtím mu smysly rozdmýchala její dech beroucí krása.

Naplnilo ho odhodlání. Ale ano, může to udělat. Rozhodně.

Athan ještě chvíli studoval snímek na svém stole. Krásná blond tvář nevědomky hleděla přímo do objektivu. Pak se mu v mysli zhmotnil další obraz. Víze tmavovlasé ženy s očima hlubokýma jako laň.

S pohledem plným lásky k manželovi, který už ale nejspíš celou pozornost věnoval blondýně na fotce...

Ochráním sestru, ať musím udělat cokoli, rozhodl se. Teď to jen provést, bez vytáček, bez váhání a bez pochybností.

Odhodlaně složku zavřel. Vysunul zamykatelný šuplík stolu, zastrčil složku do jeho hlubin a ujistil se, že zásuvku zamkl. Pak zvedl telefon.

Potřeboval mluvit s bytovým architektem. Jeho londýnské apartmá bylo velmi pohodlné a skutečně luxusní a jeho styl mu naprosto vyhovoval. Nastal ovšem čas na změnu, během které bude muset vyhledat dočasné útočiště... a věděl naprosto přesně, kde ho nalezne.

Marisa mířila domů narůstajícím chladným soumrakem zimního dne. Kráčela po širokém chodníku rychle, ale s lehkostí, která odrážela stav jejího srdce.

Ačkoli Holland Park Road plnil provoz z východu i západu, žila v lepší části Londýna. Proti místu, kde žila předtím, to byl jiný svět. Těsný ubohý pokoj s popraskaným umyvadlem v rohu a umouněná společná koupelna na konci chodby bez koberce byla jediné, co si mohla ze skromné mzdy dovolit. Londýn byl tak drahý! Věděla, že bude, ale skutečnost byla horší, než čekala.

Peníze, které měla stranou na cestu z Devonu, byly pryč. Lehkovážně a naprosto chybně usoudila, že nebude těžké najít slušně placenou práci. Rozhodně lehčí, než kdyby zůstala v Devonu, kde i při zdlouhavém dojíždění do Plymouthu byla o místa nouze a hodinová mzda byla vyloženě bídná. Ke své nelibosti bohužel zjistila, že životní náklady v Londýně jsou hrozné, zvláště výdaje za bydlení. Nikdy nemusela za ubytování platit. Domek, kde vyrostla, byl sice malý a hrozně sešlý, ale alespoň nemusela nic hradit

kromě místního poplatku a provozních nákladů. Londýnské nájemné i za opravdu mizerné ubytování v upadajících čtvrtích bylo strašně vysoké, takže po denním zaměstnání musela vydělávat i večer, aby i tak stěží vystačila s penězi. To vše se teď ovšem naprosto změnilo. Nemohla žít odlišněji... a to vše díky Ianovi.

Potkat ho bylo úžasné. Naprosto jí změnil život. Naplnil ji jas, jen na něj pomyslela.

Když Ian zjistil, v jakém doupěti žije, mávnutím kouzelné hůlky jí v mžiku nechal přestěhovat do nového bytu v luxusní budově u Holland Parku, kde za ni hradil nájem i všechny výdaje.

A byt není jediný, co za mě platí, pomyslela si.

Pohladila v chůzi upravenými nehty jemnou tmavou koženou kabelku a shlédla na krásné sladěné boty a rozkošný kožešinou lemovaný kabát, který ji chránil proti chladnému únorovému vzduchu.

Počasí tady na východě země bylo rozhodně chladnější a ostřejší než na západě. V Devonu, zejména na okrajích Dartmooru, kde se domek choulil u vřesoviště, ale dokázal vítr od Atlantiku uprostřed zimy zvednout tašky na střeše a vyrvat zakrslé stromy ze skalnatých vyvýšenin.

Bičující déšť pronikal zahnívajícimi rámy oken a stříkal komínem do ohniště, které bylo jediným zdrojem tepla v chaloupce. Topení mohlo připadat romantické výletníkům, kteří ale nemuseli shánět dříví za každého počasí, takže nevláčeli koše polen za deště z venkovních přístavků a nemuseli denně vynášet popel.

Ne že by prázdninová návštěvníci chtěli vkročit do takového domku. Nebyl to stylový romantický únik na venkov, důmyslně vyšperkovaný vymoženostmi pro městské lidi zvyklé na pohodlí. Domek se zdmi z nepálených cihel, v jehož kuchyňském přístavku

dosud stál původní kamenný dřez, byl pravé obydlí farmáře, vylepšené pouze zavedením elektřiny.

Marisa ho vždy považovala za zastaralý a omšelý. Její matce to ale nevadilo. Natřela skříně a vytape-tovala zdi, aby byl domek útulný a pohodlný, a byla vděčná, že má místo jen pro sebe. Sotva vycházeli s penězi, a když Marisa vyrůstala, matka neměla ni-koho, kdo by jí pomohl... na rozdíl od dcery.

Marisa znovu pocítila vnitřní lehkost a zář.

O ni se teď staral Ian a byl opravdu šetřivý, což jí vážně došlo. Trval na tom, že jí zařídí nádherný apartmán, a do banky jí složil peníze na útratu. Chtěl, aby si mohla nechat upravit vlasy i nehty a užívala si dalšího hýčkání v salonech krásy. Mohla si nakoupit spoustu oblečení a šatník jejího nového apartmá teď plnily nádherné modely, jaké vídala jen v módních časopisech.

Dočista Marisu přemohl tvrzením, že odtěď musí být součástí jeho života. Dokonce jí dal nádherný ná-hrdelník, který jí vyloženě vzal dech.

I přes veškerou Ianovu péči ale mohla žít jen na okraji jeho života. Nikdy jí nemohl vzít k sobě a vždycky zůstane nepoznaná, neodhalená a nepři-jatá okolím...

Marise ztemněly oči a stáhlo se jí hrdlo. Navždy musí zůstat takhle, jen tajemstvím, které nebude ni-kdy vyzrazeno...

Athan pohlédl na laptop na kávovém stolku před sebou. Duchem byl jenom napůl u zprávy na obra-zovce, protože sledoval mobilní telefon ležící vedle počítače.

Věděl, že přístroj musí každým okamžikem zazvo-nit. Detektiv v utajení právě nahlásil, že se sledovaná blíží k budově a dalším hovorem oznámí, že vešla do haly a míří k výtahu.

Odhlásil se, zaklapl víko laptopu, který pak uložil do koženého kufříku s monogramem a zvedl ho. Když vstal, věděl, že už auto čeká u chodníku. Načasování by mělo být dokonalé.

Zamířil s mobilem v ruce k hlavním dveřím a před zavřenými dveřmi čekal, až zazvoní. O dvě minuty později z telefonu vyslechl strohý neznámý hlas.

„Cíl právě vešel do budovy a dveře výtahu se otevřou. Vystoupí za devatenáct vteřin.“

Athan potvrdil přijetí vzkazu a zavěsil. Pak odpočítával vteřiny, a když skončil, otevřel dveře svého apartmá. Ve chvíli, kdy to udělal, se rozevřely se dveře výtahu na vzdáleném konci chodby. Vystoupila z něj známost Iana Randalla a Athanovi se mimovolně stáhl žaludek.

Ve skutečnosti byla ještě hezčí než na fotografiích. Štíhlá a elegantní, se světlou pletí a nádherným očima. Vlasy měla jako hedvábí a dech beroucí pohled...

Není divu, že jí Ian neodolal, pomyslel si. Žádný muž by to nedokázal...

Jen se mu to pomýšlení zformovalo v hlavě, uvědomil si, že on ani nemusí... protože tu kvůli tomu je.

Cítil v sobě odezvu. Doteď uvažoval, zda by neměl od plánu upustit a radši rychle a bezcitně rozetnout gordický uzel Ianova katastrofálního flirtu. Hlava tvrdila, že je to nejúčinnější a nejrychlejší způsob, jak dívku od Iana oddělit... jenže co teď tvrdil zbytek těla?

Když jí Athan spatřil, cítil záplavu úlevy. Ano, neexistují žádná proti a má víc důvodů než jeden...

Ne, musí se soustředit na hlavní úkol a nepodléhat vlastní touze. Tu musí podržít cíli. Na to nesmí zapomenout...

Vydal se kupředu a rozhodným krokem mířil přímo k výtahu. Zastavila se na místě a zdálo se, že v tu

chvíli zkameněla. Athan by přísahal, že vykulila oči. Reagovala na něj, přesně tak, jak doufal.

Bez domýšlivosti věděl, že takové chování může čekat. Takhle totiž působil na ženy pokaždé. Neměl chlapecký vzhled modrookého a vždy usměvavého Iana Randalla, ale výraznou temnou tvář.

Byl ovšem čas postoupit k dalšímu kroku, protože se za ní právě zavíraly dveře výtahu.

„Můžete mi výtah zastavit?“

Pořád stála jako socha. Když ale promluvil, probírala se a automaticky zvedla ruku, aby stiskla tlačítko, zatímco se k ní Athan stále blížil. Když se dveře výtahu poslušně rozevřely, usmál se na ni za laskavost.

„Díky,“ zamumlal a rychle ji přejel očima.

Nešlo o záměr. Udělal to zcela automaticky, jako každý jiný muž, protože zblízka byla ještě přitažlivější.

Hleděla na něj rozšířenýma očima a rty měla rozevřené, jako kdyby byla bez dechu.

Cítil opojnou vůni parfému, stejně lákavou jako ona... ale vešel do výtahu a zmáčkl tlačítko přízemí. Pak se dveře zavřely a ztratil ji ze zorného pole...

Athan vnímal, jak výtah klesá a náhle pocítil lítost, že míří opačným směrem... nebo litoval něčeho úplně jiného?

Když vystoupil z výtahu, přešel přes halu k autu u kraje chodníku. Hlavou mu bleskla otázka, proč musí mít dívka pletky právě s Ianem. Myšlenku doprovázel její obraz a vznášela se mu v mysli jako nevitáný vetřelec.

Bezcitně vizi zapudil a pokývl řidiči držícímu dveře elegantní černé limuzíny. Pak vklouzl na kožené sedadlo a vedle sebe položil kufřík.

Takové myšlenky byly zbytečné a nepodstatné. Dívku bylo třeba odstranit z Ianova dohledu

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Perla v Karibiku***.

Pokud se Vám ukáзка líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.